

Knud Kleemann
Atassut

UKA 2025/51
6. november 2025

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi gennem en styrket og helhedsorienteret indsats for familier kan nedbringe antallet af anbringelser af børn udenfor hjemmet.

Medlem af Inatsisartut Bo Martinsen, Demokraatit

Vi vil gerne takke for forslaget og udtale os herom med støtte fra Atassut.

I mange år har vi drøftet, hvordan antallet af børn, der anbringes uden for hjemmet, kan reduceres. Vi har talt og talt om store planer, initiativer og mange forskellige tiltag. Resultatet er tydeligt: De handlinger, vi har sat i værk, er mislykkedes. Det må vi erkende.

Selv udgifterne er steget markant. Vi er enige med forslagsstilleren i, at der nu må handles anderledes. Vi er også enige i, at der skal skabes flere muligheder for behandling og samtaler. Det har vi i Atassut foreslået i efteråret, og det vil blive taget op til debat i februar.

Der er ingen tvivl om, at vi alle her i salen blev chokerede, da vi erfarede, at selv 6 % af landets børn har været udsat for anbringelse. Vi må erkende, at vi – vi selv, vores egne landsmænd – svigter vores børn. Der er noget galt. Meget galt.

Vi som forældre må arbejde med os selv. Vi må bearbejde vores egne indre smerter – for ikke at give dem videre til vores børn.

Hvis ønsket om at blive en selvstændig nation skal tages alvorligt, har vi hver især en opgave og et ansvar. Og fra det offentlige system må vi sikre flere muligheder for samtaler og støtte.

Det er også nødvendigt at få klarhed over, om de store stigende udgifter faktisk kommer børnene til gode. Her er der behov for en grundig vurdering.

Med disse ord takker vi for initiativet til denne debat.